

143. — Св. Павловски манастиръ. Приписка въ поучения на Ефрема Сиринъ, български изводъ:

Писакын книгж сѣѡ Меѳодіе называхъ сѧ , тѣ ѿромонѣ мѣнн^и . Писахъ же сего стого Ефрема въ Епикерневъ монастирн , въ прѣтон рекома иѣстоуинца ; настожщѣ же тогда нгоуменъ Тимѳеѣз . Мола же всякого прѣписѣща или уѣтаща , не зло-словити , или понашати , помнѣшаще не нмы никто въ ѹлѣѡ съврѣшеное тѣѹю единъ Бѣъ . Томъ слава въ вѣкы вѣкомъ . амннъ. Срв. Петковичъ, Обзоръ Аѳ. древностей, 36.

Да ли тукъ поменитиятъ богородиченъ манастиръ Епикерневъ не е сжциятъ онзи въ Сливенско, гдето се подвизавалъ преподобниятъ Теодосий Търновски, който, като стигналъ въ гороу Слѣкѣнскою . . . монастиръ тамо ѡбрътъ прѣѹтѣе клѣнѣе нѣше Бѣе 'Епикерневъ зѡѡ ? Независимо отъ това, преписвачътъ на книгата изглежда да е сжциятъ оня Методий, ученикъ на старца Йоана. Срв. по-горе, № 139, особено края на приписката.

144. — Св. Павловски манастиръ. Бележка въ четвроевангелие отъ XVI в., на последния листъ: Бѣ лѣто ѡѣкѣи (6928—1420), инд. гѣ . прѣстави се митрополитъ Російскыи Григоріа Цамблака . Петковичъ, 33. — Леонидъ, 38.

145. — Св. Павловски манастиръ. Бележка въ четвроевангелие отъ 1560 г.:

Да се знае кога ѹзеѡ немѣци Бѹдимъ . въ лѣто 7113 (= 1605¹⁾ . Бѣ второ лето вѣсь гладъ великъ зело и вѣселенон . мѣшки за оѹ . Бѣ то време вѣше егѹменъ Исана на стѣи Павль . Записахъ многогрѣшенъ попъ Илиѡ ѿ Пловдивъ . Бѣ то време оѹсили се оѹ Стѹ гороу коивода калѹгеръ , свѣра мѣ момѣци и вѣше калѹгере и глобеше . . . сечеше и ѡвѣси калѹгере отъ Ксиропотамъ монастиръ . Пектовичъ, 35—36. — Порфирій Успенскій, Исторія Аѳона, ч. III, отд. 2, стр. 929.

146. — Св. Павловски манастиръ. Приписка въ миней отъ XVII в.: Яко же порадова се Ноѣ , егда принесѣ ему голѹбѣца знаменіе въ ковчегъ , яко воды оѹстѹпаютъ ,

¹⁾ Порф. Успенски дава друга дата: 7103—1595.